

7 Δεκεμβρίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 369/92)

5 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Εφόσον όλοι οι υποψήφιοι ήταν ίσοι, σε όλα τα άλλα κριτήρια εκτός της αρχαιότητας, η σύσταση του Διευθυντή υπέρ του υποψηφίου, που υπερείχε σε αρχαιότητα ήταν πλήρως αιτιολογημένη — Δεν ήταν απλή αναφορά στα τρία θεσμοθετημένα κριτήρια.*

10 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Σύσταση που απλώς αναπαράγει τα μετρήσιμα στοιχεία του φακέλου, δεν μπορεί να προσεγγίζεται ως ξεχωριστό στοιχείο κρίσης αναφορικά με την αξία, εφόσον τα στοιχεία αυτά βρίσκονται ενώπιον της Ε.Δ.Υ.*

15 *Ο αιτητής προσβάλλοντας την απόφαση προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών (Τακτικός Προϋπολογισμός) Γενικό Λογιστήριο από 15/12/1992, ισχυρίστηκε πως η σύσταση του Γενικού Λογιστή ήταν ανατιολόγητη και ότι ο ίδιος υπερείχε έκδηλα του ενδιαφερόμενου μέρους.*

20 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:*

1. *Το νόημα της σύστασης ήταν πως, κατά την άποψη του Γενικού Λογιστή, οι υποψήφιοι ήταν, κατά τα άλλα, ίσοι. Ενυπάρχει στη σύσταση η πρόθεση του Γενικού Λογιστή να μη διακρίνει μεταξύ τους ως προς την αξία και τα προσόντα. Η σύσταση αποκα-*

- λύπτει το συλλογισμό του Γενικού Λογιστή και επιτρέπει τον έλεγχο. Η περίπτωση είναι διαφορετική από εκείνες στις οποίες ή σύσταση περιορίστηκε σε αναφορά στα τρία κριτήρια. Η άποψη πως η σύσταση ήταν ανατιολόγητη, κατά παράβαση του Νόμου, δεν ευσταθεί. Επίσης, ο ισχυρισμός πως βρίσκεται σε αντίθεση προς τα στοιχεία του φακέλου είναι ατεκμηρίωτος. Η ουσιαστική αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους είναι αναντίλεκτη και, δεν έχει γίνει λόγος για τα προσόντα τους. Ως προς την αξία, στο βαθμό που αυτή αντανακλάται στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν περίπου ίσοι. Οποιαδήποτε διαφοροποίηση εύλογα θα μπορούσε να κλί-
νει υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους ο οποίος το 1989 είχε καλύτερη βαθμολογία από τον αιτητή. 5
2. Με τα πιο πάνω, διαγράφεται και η αποτυχία του αιτητή να καταδείξει, την, κατά τον ισχυρισμό του, έκδηλη υπεροχή του έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Δεν υπάρχει οτιδήποτε που θα μπορούσε να δικαιολογήσει αυτή την πρόταση. 15
3. Η σύσταση που απλώς αναπαράγει τα μετρήσιμα στοιχεία του φακέλου δε δικαιολογείται να προσεγγίζεται ως ξεχωριστό στοιχείο κρίσης αναφορικά με τη αξία εφόσον αυτά τα στοιχεία ήδη βρίσκονται ενώπιον της ΕΔΥ η οποία και είναι σε θέση να τα αξιολογήσει. Εδώ, με καταγραμμένη την αιτιολογία της σύστασης, η ΕΔΥ γνώριζε ποιο κατά την κρίση του Γενικού Λογιστή, ήταν το σημείο της υπεροχής του ενδιαφερόμενου μέρους έναντι των υπολοίπων. Θα πρέπει, επομένως, να θεωρηθεί ότι προσέγγισε τη σύσταση όπως αυτή είχε διατυπωθεί και ότι της πρόσδωσε τη σημασία που της άρμοζε. Ο Γενικός Λογιστής όχι μόνο είχε το δικαίωμα αλλά είχε και την υποχρέωση να μη διακρίνει μεταξύ των υποψηφίων, ως προς την αξία και τα προσόντα τους, αν κατά την άποψη του δεν εδικαιολογείτο αυτή η διάκριση. Ο φάκελος επιβεβαιώνει την κρίση του Γενικού Λογιστή, πως οι υποψήφιοι από την άποψη της αξίας, βρίσκονταν στην ίδια θέση. Δεν έχει αμφισβητηθεί ότι αυτό ισχύει και ως προς τα προσόντα τους και με αυτά τα δεδομένα η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους που ήταν ο αρχαιότερος, ήταν εύλογα επιτρεπτή. 20
25
30
35
- Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.* 40
- Αναφερόμενη υπόθεση:*

Τριανταφυλλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 429.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση, με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών (Τακτ. Προϋπολογισμός) Γενικό Λογιστήριο από τις 15 Ιανουαρίου, 1992.

Κ. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

10 *Λ. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

15 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Προσβάλλεται το κύρος της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ημερομηνίας 10 Δεκεμβρίου 1991 με την οποία προάχθηκε ο Σταύρος Αργυρού στη θέση του Επιθεωρητή Λογαριασμών (Τακτικός Προϋπολογισμός) Γενικό Λογιστήριο από τις 15 Ιανουαρίου 1992.

20

Υπεβλήθη και δεύτερο αίτημα που αφορούσε σε απόφαση της ΕΔΥ της ίδιας ημερομηνίας για την προαγωγή επίσης στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών των Σταύρου Κ. Τέμπριου, Κυριάκου Π. Χ' Αντώνη και Ανδρέα Μαρκίδη. Ηγέρθη προδικαστική ένσταση ως προς τη δυνατότητα συνένωσης αυτής της δεύτερης θεραπείας στο δικόγραφο. Ο αιτητής δέχθηκε πως οι δυο αποφάσεις δεν ήταν συναφείς, συγκατατέθηκε στο χωρισμό του δικογράφου και καταχώρισε ξεχωριστή προσφυγή σε σχέση με τη δεύτερη θεραπεία.

25

30 Αναπτύχθηκαν τέσσερις λόγοι ακυρότητας ως εξής:

(1) Παράνομα η αξιολόγηση του αιτητή στις Υπηρεσιακές Εκθέσεις ως "εξαιρετου" θεωρήθηκε σε ορισμένα σημεία ως "πολύ ικανοποιητική".

35

(2) Η σύσταση του Γενικού Λογιστή πάσχει ως ανατιολόγητη.
(3) Η σύσταση του Γενικού Λογιστή είναι αντίθετη προς τα στοιχεία του φακέλου.

(4) Ο αιτητής υπερέχει έκδηλα του ενδιαφερομένου μέρους.

40

Ο πρώτος από τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως ορθά εγκαταλείφθηκε ενόψει της πρόσφατης απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση *Κυριάκος Τριανταφυλλίδης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 429. Οι υπόλοιποι λόγοι ακυρώσεως πρέπει να εξεταστούν στο πλαίσιο των δεδομένων που

προκύπτουν από το φάκελο ως προς τα κριτήρια, της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας. Το ενδιαφερόμενο μέρος είναι αρχαιότερο του αιτητή κατά 5 1/2 χρόνια. Ο αιτητής είχε καλύτερη βαθμολογία στο πιο απομακρυσμένο παρελθόν. Το 1986 και 1987 είχε αξιολογηθεί ως εξάιρετος (8-4-0) και (8-4-0) ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος ως λιαν καλός (6-6-0) και (7-5-0). Η κατάσταση διαφοροποιήθηκε στη συνέχεια. Το 1988 αξιολογήθηκαν και οι δυο ως εξάιρετοι με ελαφρά υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους ως προς επί μέρους στοιχεία. Το 1989 ο αιτητής αξιολογήθηκε ως λιαν καλός ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος ως εξάιρετος. Το 1990 η αξιολόγηση και των δυο ως εξάιρετων ήταν ακριβώς η ίδια. Δεν έχει υποβληθεί ισχυρισμός για υπεροχή του ενός έναντι του άλλου ως προς τα προσόντα.

Ο Γενικός Λογιστής σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος για συγκεκριμένο λόγο. Παρέπεμψε στα τρία κριτήρια και πρόσθεσε:

"Για την πιο πάνω σύστασή μου θέλω να επισημάνω το γεγονός ότι ο Αργυρού υπερτερεί όσον αφορά την αρχαιότητα, γιατί προήχθηκε στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, την 1.6.81, εν αντιθέσει με άλλους ανθυποψήφιους του, οι οποίοι προήχθησαν στις 15.10.81 και άλλους που προήχθησαν αργότερα."

Το νόημα αυτής της σύστασης ήταν πως, κατά την άποψή του Γενικού Λογιστή, οι υποψήφιοι ήταν, κατά τα άλλα, ίσοι. Ενυπάρχει στη σύσταση η πρόθεση του Γενικού Λογιστή να μη διακρίνει μεταξύ τους ως προς την αξία και τα προσόντα. Η σύσταση αποκαλύπτει το συλλογισμό του Γενικού Λογιστή και επιτρέπει τον έλεγχο. Η περίπτωση είναι διαφορετική από εκείνες στις οποίες η σύσταση περιορίστηκε σε αναφορά στα τρία κριτήρια. Η άποψη πως η σύσταση ήταν ανατιολόγητη, κατά παράβαση του Νόμου, δεν ευσταθεί. Επίσης, ο ισχυρισμός πως βρίσκεται σε αντίθεση προς τα στοιχεία του φακέλου είναι ατεκμηρίωτος. Η ουσιαστική αρχαιότητα του ενδιαφερομένου μέρους είναι αναντίλεκτη και, όπως σημείωσα, δεν έχει γίνει λόγος για τα προσόντα τους. Ως προς την αξία, στο βαθμό που αυτή αντανακλάται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν περίπου ίσοι. Οποιαδήποτε διαφοροποίηση εύλογα θα μπορούσε να κλίνει υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους ο οποίος το 1989 είχε καλύτερη βαθμολογία από τον αιτητή.

Με τα πιο πάνω, διαγράφεται και η αποτυχία του αιτητή να καταδείξει, την, κατά τον ισχυρισμό του, έκδηλη υπεροχή του

έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Δεν υπάρχει οτιδήποτε που θα μπορούσε να δικαιολογήσει αυτή την πρόταση.

5 Έχει νομολογηθεί ότι η σύσταση που απλώς αναπαράγει
τα μετρήσιμα στοιχεία του φακέλου δε δικαιολογείται να προ-
σεγγίζεται ως ξεχωριστό στοιχείο κρίσης αναφορικά με την αξία
εφόσον αυτά τα στοιχεία ήδη βρίσκονται ενώπιον της ΕΔΥ η
10 οποία και είναι σε θέση να τα αξιολογήσει. Εδώ, με καταγραμ-
μένη την αιτιολογία της σύστασης, η ΕΔΥ γνώριζε ποιο, κατά
την κρίση του Γενικού Λογιστή, ήταν το σημείο της υπεροχής
του ενδιαφερομένου μέρους έναντι των υπολοίπων. Θα πρέπει,
επομένως, να θεωρηθεί ότι προσέγγισε τη σύσταση όπως αυτή εί-
χε διατυπωθεί και ότι της πρόσδωσε τη σημασία που της άρμο-
15 ζε. Ο Γενικός Λογιστής όχι μόνο είχε το δικαίωμα αλλά θα έλε-
γα είχε και την υποχρέωση να μη διακρίνει μεταξύ των υποψη-
φίων ως προς την αξία και τα προσόντα τους αν κατά την άπο-
ψη του δεν εδικαιολογείτο αυτή η διάκριση. Ο φάκελος επιβε-
20 ββαιώνει την κρίση του Γενικού Λογιστή πως οι υποψήφιοι από
την άποψη της αξίας βρίσκονταν στην ίδια θέση. Δεν έχει αμφι-
σβητηθεί ότι αυτό ισχύει και ως προς τα προσόντα τους και με
αυτά τα δεδομένα η επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους που
ήταν ο αρχαιότερος, ήταν εύλογα επιτρεπτή.

25 Δεν έχει στοιχειοθετηθεί λόγος ακυρότητας. Η προσφυγή
αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επι-
κυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*